

BARS.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.
Vidéken és Léván házhoz küldve:
Egy évre . . . 10 kor. — fill.
Hat hóra . . . 5 kor. — fill.
Három hóra . . . 2 kor. 50 fill.
Kiszámlázott pénzek póstaútlevéllyel küldhetők.
Egyes számok 20 filléért kaphatók a kiadóhivatalban.

HIRDETÉSEK
Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill. kétszeriért 12 fill., többszöriért 10 fill. szétrendő. Bélyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.
Hivatalos hirdetések
100 szóig 2 kor. 60 fill., azontul minden szó 2 fillérével számítottak.
A nyitlert:
minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér. Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetőket tetemes díj-kedvezményben részesülnek.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer
—+ vasárnap reggel. +—

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

4802.1900.

Hirdetmény.

A lévai m. kir. pénzügyigazgatóság 21038. III. 1900. sz. intézkedése szerint a Léva város területén az 1901. évben gyakorlandó állami borfogyasztási adószedési s ezzel kapcsolatban a városi fogyasztási adópótlék szedési jogának biztosítása céljából f. évi és hó 16-ának reggeli 9 órájára az egyezkedési tárgyalás a város tanácstermébe kitűzetett.

Ezen tárgyalási határidőről az érdekelte adóköteles feleket midőn értesitem, egyúttal jelezem, hogy a tárgyalás alapjául a kinyomozott összeg az állami boritaladónál 18542 korona 63 fillérben, az állami hufogyasztási adó 8868 korona 90 fillérben s a városi fogyasztási adópótlék szedések összege 17732 korona 19 fillérben lett megállapítva.

Léva, 1900. október hó 10-én.

Bódogh Lajos,
polgármester.

A kártya.

Találón nevezik az ördög bibliájának, de tényleg csakugyan az. Sok család megrontója, tisztességesen összegyűjtött vagyon elpocsékolója. S a ki harminckét vagy Isten tudja hány levelű lapját forgatja, hamar jön az ördöggel cimboraságba, ki csakhamar megveszi lelkét, becsületét.

„Levéllullás után virágzik az ördög bibliája!” Találó mondása volt egy régi pátriarchális urambátyámnak. S most csakugyan, midőn az év oly időszakánál állunk, hogy mindenki földel alá törekszik: lehetetlen ez alkalommal a kártyáról szóló reflexionkat el nem mondani, illetve hírlapírói kötelességünknek meg nem felelni.

A beteges francia király hadserege, mint a kártyát elnevezzük, folytonosan regnál és győzedelmeskedik, kifosztva hódító hadjáratában gyakran a jómódu családokat s elrabolva ártatlan gyermekek szájából a legszükségesebb harapás-kenyeret.

A mely embernek sok vesztegetni való ideje akad, ám játszik; de aki

után otthon sir a dolog, gyengén van mit aprítani a tejbe, családos ember s végre eszeveszett módon nagyobb összeg pénzre játszik, az ilyen megérdemelne, hogy a hátán szólna a sok pif-paf, nem pedig a kártya-asztal felületén.

Manapság a nagyobb összeg pénzekre menő kártyajáték kezd keményen elharapódzni a derék iparosok és földművesek közt is, nem ritkaság napjainkban látni, a mint a filkók elkeverednek a kovács-műhely, meg a csapszék oldalma alatt, a melyet aztán sok jóra való ember hagy el keserves sóhaj-tással.

A kártyánál minden a véletlen szerencsétől függ, melyre okos embernek sohasem szabad egészen bízni magát, mert a kártya által akár pénzhez jutunk, akár elnyerik azt, kevés kivétellel mindig veszünk éppen úgy, mint a lutrinál.

Ha valahol, itt lehet, t. i. a kártyánál, hangoztatni, hogy ebül jött keresménynek, ebül kell elveszni; s haszát nézünk, láthatjuk is, hogy bizony nincsen rajta Isten áldása. És ez oly természetes, hogy akár csodálkozni sem lehet fölötte, mert aki ugyan könnyen jut a pénzhez, nem tudja azt becsülni sem.

A ki tehát nyer, rendesen pazarlóvá szokott lenni, úgy szórja ki a pénzt, amint bejött. S legtöbbször mi történik? Mivel annyiszor fordul le a kerék, ahányszor föl: így bizony megtörténik az, hogy éppen azon filkók által ver meg a szerencse, kik által előbb nyereséghez juttattott; egyideig csak járja a „beszer”, meg a „kaufolás”, végre pedig beköszönt a „fücs”, akkor aztán tiszta az erszény s csak egy filkó marad emlékül: a kipusztult kártyás.

De még ha valakit ez a megérdemelt rendes sors nem érne is: hogyan alhatik és élhet oly ember nyugodtan, a ki tudja, hogy könnyen jött nyereségének minden fillére után kis árvák sirnak? nyomorra juttatott családok

átkozódnak? s szerencsétlenül játszott társának véres veritéke látszik azon a piszkos bankón, melyért talán csalásra is vetemedett?

A kifosztott kártyahős aztán nagyokat iszik, kedvetlen s haza vetődven úgy reggel felé, a szegény asszonynak egyetlen szava elég, hogy meg legyen az égbekiáltó óriási veszedelem.

Éjszakákat kártyával átvirrasztó férj-urak, így pusztul a magyar társadalom!

Hányan vannak, kik azelőtt pompás négyes fogaton bámultatták magukat a városban, ha faluhelyről bevetődtek; s most ütött-kopott öltönyben gyalogosan huzzák az élet nehéz szekerét kegyelem-kenyéren.

Valamint az iszákoság, egy a kártyázási düh is roppant nehezen gyógyítható; rendesen úgy szokott történni, hogy a két bűn szövetkezik, s akkor aztán a jó Isten legyen az oly szerencsétlen embernek irgalmas, kegyelmes.

Van egy közmondás, mely azt tartja: „szégyen a futás, de sokszor hasznos”. Pompásan applikálható ez tárgyunknál, amennyiben az olyannál, akiben még annyi ereje van a léleknek, hogy távol tudja magát tartani az ördög bibliájának vést hozó forgatásától — folyton lelki szemei előtt lebegjen a boldog családi kör, a mosolygó gyermekarc, és sohasem feledje azt, hogy a vagyont kockáztató kártyajáték jutalma rendesen az ólomgolyó vagy a koldus-bot.

A májusi ital virága.

Irtá: HANUSZ ISTVÁN.

(Folytatás.)

Régente a müge köteles volt pótolni a légszűrő mai szerepét is, mert azt hitték fölöle, hogy jó illata kisebb vagy nagyobb fokozatával az időjárás változásait jósolja meg; úgy tartották, hogy szép időben semmi illata nincs, ha azonban eső van a légtérben, egész illatkészletét szárnyra bocsátja. — Az tény is, hogy a müge illata a naptűzést nem viseli el, hogy legáthatóbb estétől reggelig, miért

nem is kellene nappal szedni. Ha az éjjeli szedést vagdalják föl és gyorsan szárítják meg, illata még erősödik is, úgy hogy italok készítéséhez ekkor jobb, mint egész üde korában.

Hogy nem szereti a naptűzést a müge és különben szívós élete ez esetben kiválóan gyökéreltre vonul vissza, volt alkalmam tapasztalni Kecskeméten. Egy régebbi tanítványom megemlékezve arról, hogy növény-tani leckéimen ki nem birtam fogyni a szagos müge dicséretéből, hozott Krassó-Szörény megyéből cserépben egy erőteljes példányt számomra 1883. szeptemberben. Sikertől ki-telettettem őt elég világos helyen; tavaszra bár megsatnyult, de annál gazdagabban hajtott 1884. áprilisban, — bármi epedve vártam is májusban virágzását adós maradt vele, sőt ősz felé kimerülten elhalt, mivel hogy nem birtam megadni neki a sötét erdők árnyában otthonos léghűvösséget. Egyik kecskeméti díszkertben jerikói loncz (*Lonicera caprifolium*) sűrű lombzata alatt mégis csak láttam 1885-ben mügecsomót virággal, de nem volt az dú virítás, mint a hegyi erdők árnyas lombátora alatt szokott lenni, sőt illata sem volt föltűnő, pedig egy izben napnyugat után látogattam meg.

Mai chemiánk szeret minden természeti titok nyitására jutni, kutatta is a müge illatforrását és úgy lelta, hogy az kámfornemű anyagnak, a cumarinnak köszönhető, mely föltalálható nem csak a tonkababnál (*Dip-terix odorata*), a mézkerep (*Melilotus*) és a gyökerező fehér lóherében (*Trifolium repens*), de még a száradó szénában is, melynek kellemes illatát ismeri mindenki, ha csak egyszer is heveredett le a rendekben száradó levágott fűre. Midőn azonban az illatszerekészítők a kedves szagu cumarint mézgafele anyagokhoz iparkodnak kötni, nagyon körül-ményes és nehéz munkát kénytelenek végezni vele; legfőbb alkalmazása mégis a bor és egyéb gyümölcsnedvek illatosítása körül van és ez a szokás nagyon régi, noha nem mindig ugyanazon anyagokkal történt és történik.

A mohamedánok sörbetje ibolyával szagositott czukornedv, sőt így készített bort

TÁRCSA.

A kath. legényegyesület szinelőadása.

A lévai kath. legényegyesület ma egy hete az Oroszlán vendéglő nagytermében szini előadást rendezett, a mely alkalommal Berczik Árpádnak „Mai divat” című, pályadíjjal jutalmazott, három felvonásos vígjátéka került színre.

Az előadás iránt oly élénk volt az érdeklődés, hogy a közönség, a melynek soraiban szép számmal volt képviselve a vidék is, — már jóval 8 óra előtt teljesen betöltötte a termet. Egyetlen ülőhely sem maradt üresen. Az előzékeny és udvarias vendégfogadó egyesületi tagok azonban nagy figyelemmel voltak a később érkezettekre is és ezek számára utólagosan gondoskodtak megfelelő helyekről.

A mi magát az előadást illeti, arról a legnagyobb elismerés- és dicsérettel szó-hatunk; mert úgy erkölcsi, mint anyagi sikerét tekintve, méltó folytatása volt az egyesület által eddig rendezett előadásoknak. A szereplők mindegyike sok igyekezetet és buzgalmat tanusított annak érdekében, hogy a kedves darabot sikerre juttassa, a miért a közönség igaz elismeréssel is adózott nekik és nemcsak felvonások után, de nyílt jelenetekben sem fukarkodott a tapsokban.

Az őszinte és barátságos fogadtatásból, a melyben ez az előadás részesült, azt merem következtetni, hogy a nagy közönség tolmácsolója vagyok, ha buzditólag felhivom

az egyesület elnökségét, hogy az előadások rendezésében ne tartson olyan hosszú paúzát; hanem társadalmi életünk felpezsdítése és a közönség kollektív szórakoztatása mellett gyakrabban nyújtson alkalmat tagjainak is arra, hogy jó irányú darabok színrehozatálva a szépet és nemeset kultiválják.

De térjünk át a szereplőkre.

Szabó Camillát Szabó Tonka adta, a kinek nehéz, de szép szerep jutott és abban kifogástalan játékaival erősen megvonta a hatást a szerelmes anya és eladó leánya, Dóra, szerelme között. Dóra szerepében Bay Emma kitűnő személyesítőre talált. Játékában az élénkség és feletlenség egyaránt helyesen váltakozott. Míg szerepe kívánta, jukkerleány volt a szó szoros értelmében; de a kiábrándulás után olyan előnyösen megváltozott, mintha kicserélték volna. — Szabó Anna, Seregély Imréné, a legjobb mama volt, a ki Arthur fiának melegen egyengette az utat Dóra szívéhez. — A szerelmes és kedélyes öreg urat, Szendery Kázmért, Varga Imre játszotta. Jól felfogott szerepében gyakorlott és jeles erőnek bizonyult s minden jelenetét hatásosan kidomborította. — Gáli Ernő szerepét igen jó alakításban láttuk Beluch Istvántól, a kinek különösen Dórával voltak kiválóan sikerült jelenetei. — A mamája gyámsága alatt álló Arthur, a ki helyett anyja udvarol Dóranak, Lutovszky Károly játszotta. Rövid szerepében a közönség jóízűen nevette mókáit. — Akossy Imre a jukker fiuk egyikét, Cziprián Berczik alakította. Ő volt az, a ki Dóra kedvéért mindig más és más kalapban jelent meg a

szinpadon s ezt nemcsak szívesen, de olyan sikkesen is cselekedte, hogy méltó elismerés illeti meg érte. — Chibe Muki, bárót, Bóna Pál, Antalfy Gusztit Fesztbaum Antal és Lengyel Pistát Lehoczky Béla játszották. Ezek voltak a tulajdonképpeni jukker fiuk. Vidám és eleven szereplőkkel sok derűtséget szereztek a közönségnek. — Mint szobalány helyes volt Nyiredy Ilonka; a pinczér szerepében pedig Laczkó László ügyeskedett.

Az összevágó játék s a darab által elért szép siker Sipos Antal egyesületi elnöknek páratlan buzgalmat dicséri, a ki a szereplőket nagy fáradsággal tanította be és az előadást valódi szakértelemmel rendezte. A közönség elismeréssel is adózott neki és a darab végén a szereplőkkel őt is kihívta és zajosan megtapsolta.

A szindarab befejezte után alig gördült le a függöny, a fiatalok Lakatos Sándor táp alá huzott lassucadása mellett megkezdte a táncot, a mely vidám hangulatban csak reggel ért véget.

A jelenvolt hölgyekből a következő névsort sikerült összeállítanunk: Akúcs Sándorné, Bakos Lajosné, Bartos Lajosné, Beluch Mihályné, Boldis Józsefné, Bozóky Istvánné, Bucsek Lajosné, Buday Máténé, Bús Józsefné, Csekey Vilmosné, Csernák Izidorné, Chalupka Jánosné, Ertinger Józsefné, Fräsch Sándorné, Fräsch Józsefné, Fräsch Ferenczné, Fritz Jánosné, Gápel Jánosné, Guba Jánosné, Halász Károlyné, Here Józsefné, özvegy Heyer Vilmosné, Iványi Andorné, Jedlicska Józsefné, Kelemen Istvánné, Klain Jánosné,

Klincsok Ferenczné, Knapik Miklósné, Koncz Lajosné, Kosko Jánosné, Kostyék Józsefné, Krizsányi Károlyné, özvegy Laczkó Józsefné, Laufer Bólané, Lehoczky Istvánné, Lovas Jánosné, Malya Györgyné, Matliák Lajosné, Medzihradzky Jánosné, Nagy Sándorné, Ondrejka Pálné, Osztrider Györgyné, Oszuska Jánosné, özvegy Petrás Józsefné, Pigler Istvánné, Presztolánszky Bólané, Radványi Józsefné, Ruzsicska Károlyné, özvegy Silingi Jánosné, Skrabák Jánosné, Szabó Istvánné, Szenessy Kálmánné, Szilassy Bólané, Szilassy Cezárné, Uhlárik Jánosné, Uhrík Jánosné, Ujhelyi Mihályné, Varga Károlyné, Vida Jánosné, Vörösmarty Miklósné és Zilay Istvánné. — Akúcs Erzi és Erzsi, Bay Emma, Boldis Mariska, Bús Margit és Erzsi, Chalupka Anna, Csekey Magda, Fräsch Irma, Gápel Mariska, Gimessy Juliska, Gyurcsinka Adél, Halász Juliska, Here Irén, Heyer Irma, Iványi Terka, Kakody Anna, Klain Margit, Klincsok Mariska, Knapik Anna, Korpás Mariska, Koskó Mariska, Koncz Vilma, Krizsányi Vilma, Kucsera Mariska, Laczkó Anna, Lovas Juliska és Miika, Malya Erzsi, Molnár Eszti és Julcsa, Nagy Mariska, Nyiredy Vilma és Ilonka, Ondrejkovics Mariska, Opecsa Juliska és Katicza, Oszuska Anna és Ionka, Petrás Anna, Pischl Jolán, Pigler Katicza, Radványi Margit, Rácz Juliska, Ruzsicska Mariska, Silingi Erzsi és Róza, Szabó Ilona és Anna, Uhlárik Jánosné, Uhrík Ilona és Anna, Vida Zsófi és Eszti, Zilay Eszti, Erzsi és Zsófi, Vörös Irma és Ilonka stb.

Jaross Ferencz.

maga vállásszerzőjök is élvezett. A régi rómaiak híres falernumi borukat lassankint töltögték át olyan edényeken, melyek rózsalevelekkel (szirmokkal) voltak megtömve. „Pompeji végnapjai”-ban ismerteti Bulwer a rózsavíz-szűrő alakját, mely a borok illatosítására eszközül szolgált. De a hol a mügét ismerték, ital-szagosítól ott egyedül az szerepelt azonnal. Mielőtt a mai desszert borokat a dívat használatba hozta volna, áprilistól júniusig minden előkelő vendégeskedést mügével illatosított bor élvezete koronázott. De titokteljes orvosszer hírében is állt ez, melynek a tavasz fölfrisítő, megújító tulajdonságaiból egy sem hiányzik és e végből különösen fáradtak, kimerültek és agognak speciális orvosságul volt ajánlva; neve angolosan bowle.

Azt mondják, hogy legélvezetesebb az ital akkor, ha valaki személyesen szedi a mügét és vele maga készíti el a májusi italt. Így költöbbs, de az illuzió utja sokszor eltér a gyakorlati valóságától. Jobb a szárított növényt alkalmazni. A fris mügét májusban virágzása előtt kell szedni, 5—6 óra hosszant árnyékban hervasztani, vastagabb száraiból megtisztítani és gyöngé ó-horral leönteni (egy maroknyi füre 1/2 liter), ezután megzúrozni és karikára szelt narancsot adni hozzá; miután így egy óra hosszáig állt, pohárba töltve a narancsszeletekkel együtt adható föl, mondja a Gondüző. Készítés módjáról bőven ír Kunszt János a „Természet” 1873. 163—166 lapján.

A mügeszedő szegény asszonyok nem tudják, minő élvezetet nyújt a májusi ital és viszont annak élvezői nem ismerik a fáradságot, melylyel e nem épen gyakori előjövételű fűszernövény leöhelyének föl-kutatása jár. Ha valamely amateur maga akarna utána indulni, úgy járna, mint az egyszeri inyhős, ki vendégeit a következő igéssel buzdította májusi itala fogyasztására: Tessék csak élvezni, sok fáradságomba került a szedése, a növénynek minden levelkén, mely az italt fűszerezi, egy-egy izzadságcsapp tapad verejtékes homlokomról.

Méltányos dolog, hogy a mügének tulajdonított gyógyító hatások egyikét sem hallgassuk el; nagyon illetékes ezek felsorolásában az idézett Curioser Botanikus. Ő szerinte a növény leveles-virágostul együtt mérsékelt melegen és szárazan jó sebsziv- és májfü; a belőle készített ital megnyitja az eldugult májat és epevezeteket, miért borban bevéve forroláz és sárgaságban hasznos. Külsőleg, péppé alakítva mint borogatás jó a májgyulladás és heves daganatoknál, de ez esetben árpalisz, gránátalma-bor, kevés rózsaoal és fehér szantállal keverve. Használ női bajoknál, a fejre kötve fejfájásnál, a lábra kötve nehéz szülésnél. A belőle leparolt folyadék

Az örökéletű öngyilkos.

A minap beállit hozzám egy kebelbarátom, akit ösödöktől fogva: a mult elseje óta nem láttam s öt forintot kért tőlem kölcsön pillanatnyi pénzszavarának kiegyenlítésére — mint mondta. Anyi öt forintot adtam már neki krónikus bajának, a szomjuságnak egyhitése, hogy ezuttal szivesen bocsátottam rendelkezésére a kívánt összeget, mely a kedvezőtlen naptári viszonyokra való tekintettel akár tekintélyesnek volt minősíthető, abban a reményben, hogy a „pillanatnyi” pénzszavar ez esetben nem frázis, hanem valóság. Fájdalom, már másnap kisült, hogy csak a pénzszavar volt valóság, a pillanat elröppent, mint minden illuzió. Barátom ugyanis már másnap beállitott hozzám, de változatosság kedvéért ezuttal tiz forintnyi kölcsön iránt intervenniált.

— Nem lehet, barátom. Magam is súlyos pénzügyi válság előtt állok. Nem emelhetem fel a kvótát! — mondtam neki emelkedett vezércikk-tónusban.

— De öregem . . .

— Ne erősd magad. Tudom pillanatnyi pénzszavarodnak . . .

— Nem, a dolog ezuttal sokkal komolyabb. Becsületemről van szó.

— Katonai vagy polgári becsületéről?

— Ne tréfálj. Nem vagyok élcelődő hangulatban. Ha nem adsz kölcsön tiz forintot, agyonlövöm magam.

— Teringtetél! — gondoltam magamban — ennek a fele se tréfa! Egy emberélet csak megér tiz forintot. Hiszen meg a katonák is taksálják háromra! . . . És odaadtam neki az utolsó tiz forintomat abban a méltán híres axiomában keresve vigasztalást, hogy a jótett elkövetésének tiszta ön-

hasznos a nemi kihágások okozta bajokban. Theája fölvidámit, étvágyat gerjeszt és elősegíti az emésztést. Irja husnövekedést eszközül, nedve a szemek vörösségét elveszi. Belőle a gyógyszerárban készítmények nem kaphatók.

De a néphit ennél is többet tulajdonít neki. E üzi a fekete epét, mely a tél mogorva időszaka alatt az ember szervezetében összegyülemlott; megszünteti a köhögést, a tagok fájó érzését, sőt ifjai kedvet, derűtséget, életvidámságot kölcsönöz, vele az ember valóságos tavaszt iszik. És ez utóbbit felőle, bár csekélyebb mértékű titokzatos háttérrel, még ma is sokan hiszik. Hogy vértisztító, abban egy ismerője sem kételkedik, sőt szerintők erőit az idegeket, enyhíti a belső forróságot, végül fővényhajtó tulajdonsága. Ha gyümölcs-mustot kíván vele valaki illatosítani, addig szedjen egy maroknyit belőle, míg virágrügyei ki nem fejlettek, fehér borhoz 1/8 kiló cukor kell. Kivonata kereskedelmi czikk, miért készíthető abból az évnék bármely szakában. Hasznos bele tenni mézelke (Malissa) levelet, fekete ribizkét, repkényt (Glechoma), melynek népies magyar neve még földi borostyán, kerek nádráfi, katona petrezselyem; ha ez ágyon 2 napig állott, későbbi föltöltögetést is megenged.

Készítettek régente májusi italt a földi eper vagy szamóca (Fragaria) gyümölcséből, melynek azt a hatást tulajdonították, hogy megszerelmesedik tőle az ember; a százsorszépiből (Bellis perennis), melyről az volt a hiedelem, hogy rózsás arcúszint kölcsönöz; a tavasi pimpóból (Po'entilla), mely biztosít az emelgés ellen; a málnából (Vitis idaea), mely te' terőt önt az emberbe; a cziczkoróból (Achi lea), mely legbiztosabb ellenszere a pestisnek; végre a ribizkéből, mely megóv a közsvénytetől. De az igazi non plus ultra májusi italnak recepéje mégis csak a következő:

Vegyén az ember anyi mügét, a mennyi egy szép hölgynek nem épen feltűnően picziny, rózsás markában elfér, 5 liter italhoz; tegyen hozzá 2 darab százsorszép virágot, 6—8 málnalevelet, 2 ibolyát, 3 ribizkét, 3 darab ujnyi vastagságu narancsszeletet, öntsön rá bort, melyben a megfelelő mennyiségű cukor már föl van olvasztva. Ezután fűdje be az italt legalkalmasabban asztalkendővel és hagyja állni 1/2 óráig. Legjobb hozzá a mőzeli bor, de megteszi könnyebb italu fehérkerti bor is.

Erre 20 percig jégben kellene küteni még, de ennyi ideig tartó türelem-próbát az, ki már ilyen módon készített májusi bowle-t valaha megizlett, kiállni nem bír.

Annymira haladt a chemia segítségével a konyha tudomány, hogy márcziusban is nyújthat már májusi italt, mikor Asperulára a

tudata az egyetlen boldogság, mely nem áránd a földön.

Három nap sem pergett le még az idők végtelen homokóján — mint a novellisták mondani szokták — s kebelbarátom, kinek becsületét oly sikeresen megmentettem, megint bekopogtatott.

— Már ismét becsületed? . . .

— Még ismét! — felelte mistikusan.

— Hogyan még ismét? kérdeztem érthetetlenül.

Cudálatos történet, barátom. Mikor töled eltávoztam, hogy kifizessem becsületbeli adósságomat, épen szemközt jött velem az utca-seprő gép. Olyan borzasztó porfelleget vágott az arczomba, a szemembe, a torkomba . . .

— Értelek. Poros lett a torkod s neked meg kellett locsolnod, mely műveletben nemcsak hogy eluszott a tiz forint, de még továbbbi tiz forint adósságot is csináltál. Így van neked még és ismét, vagy rövidebben még ismét becsületbeli adósságod.

— Hihetetlen, mily látnoki tehetséggel vagy megáldva!

— Ugy-e? De azért sajnálom, ezuttal már igazán nem menthetem meg becsületed végromjait.

— Akkor megölöm magamat. Mert mit ér az élet becsület nélkül?

— Igazad van. Menj a Dunának.

— A Dunának? Soha! Ezt az elégtételt nem engedem meg az ellenségemnek. Hogy az fojtsan meg, a — mit életemben sohasem szenvedhettem? Soha, soha!

Olyan őszinte elkeseredéssel mondta a szavakat, hogy csakugyan nem erőltethetem. Nem jó akarattal kérdeztem tehát:

— Mit akarsz tenni?

— Adj kérlek csak három forintot egy revolverre!

szabad természetben még gondolni sem lehet. Az osztrák vasutak mentén arakot forró vízben kinalgatnak Cumarin illattal fűszerezve májusi ital gyanánt. Nem sejtette ezt a mesalliance-ot Roquette, midőn lírai episzában az Asperulát, a szagos mügét mennyaszonyi utra viszi. Kár, hogy e kedves növény az alföldi sikokon hiányzik, Kecskemétek a multban egy főerdése váltig ígérte, hogy a városnak majd 16 □ mérföldnyi határterületén majd talál ő részemre vadon növo szagos mügét, de bizony adós maradt vele a mai napig.

(Vége.)

Főispánunk és a tanítók.

Barsvármegye általános tanító-egyesülete disztagjának választotta K a z y János cs. és kir. kamarás főispánt abból az alkalomból, midőn a mult évben, vármegyénk közönsége ömeltőségének 10 éves főispáni működését ünnepelte.

A disztagságról szóló diszoklevelet a mult hónap 27-én nyújtotta át egy — a kir. tanfelügyelő vezetése élén megjelent — küldöttség.

Ömeltősága megérvén a tanítótság egyező óhaját, a választást elfogadta, s ezzel tagjai közé lépett egy szerény, de hivatásában evidens nemzeti érdekeket szolgáló egyesületnek.

Ha csak hírszolgálatos volna a czélem: elég lenne ennyivel a hírközlemények rovatában beszámolni. De a mi szeptember hó 27-én, a főispáni fogadó szoba falai közt teljesedésbe ment, az nem a napi hírek közé tartozik. Azt nemcsak hírül kell adni. Azzal méltó helyen foglalozni, azt megérteni, megszívlelni kell.

Hát miről is van szó? Arról, hogy vármegyénk főispánja tagja lett — a megyei tanítótságot az iskolák jellegére és fokozatára való tekintet nélkül egyesítő-szerveznek: Barsvármegye általános tanító-egyesületének.

A tiszteletnek és ragaszkodásnak kétség-telenül kiemelkedő ténye az, a mi a tanító-ság eljárásában megnyilatkozott. De elvégre is az csak utja és módja volt egy átértett kívánság teljesülésének: annak nevezetesen, hogy tagjává avattassék az egyesületnek az a férfi, a ki állásának és egyéniségének súlyánál fogva oda irányozza a művelt értelmiség érdeklődését, a hol a nemzetalkotás csendes munkája folyik.

Mondjuk ki őszintén, hogy oly foku érdeklődés, a milyenre népoktatásügyünknek szüksége van, hogy a nemzetalkotás munkája fokozódó sikerrel haladhasson előre, társadalmunkban nincs. Már pedig e nélkül kétes kimeneteli lesz a győzelem, melyet a népoktatás hazánkban, a felvidéken még vivni kell.

Nem elég itt a jelszavak hangoztatása. Az is kevés, ha csak tudjuk, érezzük az iskola, az iskolázás átalakító hatását. Bár kétségtelen, hogy ha eddig juthattunk: már az nem csekélylendő haladást jelent, mert hiszen ez ad impulsust a cselekvésre. De a művelt értelmiségtől ennél többet várunk. Várjuk ezt, hogy tenni, cselekedni is kész legyen s ez által mig egyrésztől tanujelét

Nevetve adtam oda neki a három forintot, ő pedig meghattottan borult a nyakamba s érzékenyen elbucszott tőlem a másvilágon való viszontlátásra. Másnap reggel azonban, mikor kinyitottam a szemeimet, ott állt az ágyam előtt, fejét bünbánóan a keblére hajtva.

— Tudtommal ez még nem a másvilág! — mondtam neki kissé ingerelten, minden jóregegel helyett.

— Ne sajnáld tőlem ezt a rövidke pár órát, barátom! — szólalt meg az öngyilkos-jelölt kenetteljesen. Most csakugyan a halál küszöbén állok. Belátom magam is, hogy nem fogom magam addig elemészteni, amíg pénzem lesz egy pohár borra. Az Isten tudja, a bor gyávává tesz! Most azonban már nincs egy fillérem se — ne félj, nem kérek tőled sem, — add ide a revolveredet, agyonlövöm magam.

Czinikussá tett már az örökös fenyegetése, nem érzékenyedtem el hát egy csöppet sem. Meglehető nyersen vettem ki a revolveremet az asztalfiókból s e szavakkal adtam át neki:

— Kérlek, akár itt helyben is elintézheted.

— Nem barátom, nem fogok neked halállommal alkalmatlankodni! — szavaltá pathetikusan. — Elvonulok egy zugba, ahol senki sem látja haláltusámat s ott lehelem ki lelkemet. Isten veled! Isten veled! — És elrohant.

Még jóformán el sem készültem a reggeli toilettemmel, öngyilkosom már ott ült az ebédlőmben s kedélyesen szűrcsölgette a számomra odakészített kávé.

— Te! — szólítottam meg tüntető barát-ságtalansággal — a szellemek is szeretik a habos kávé?

adja annak, hogy fel tudja fogni a nemzeti kultúra hivatását; másrészt hazafias példát mutat a társadalom alsóbb tagozatának a követésre.

Hasonló itt a társadalom feladata ahoz, a mit ott várunk tőle, a hol a nemzeti emi-nens gazdasági kérdésének: a magyar ipar problémájának megoldásáról van szó. Tetszős jelezavakkal, elvben való lelkes pártolási mozgólódással itt sem érünk célhoz, de még csak meg sem közelítjük azt.

Egy jelentéktelennek látszó tettel, a mely érdemileg nem több, mint hogy p. ü. naponként E. M. K. E. vagy Tanítók Háza gyufával gyújtunk rá, sokkal többet érő hívei vagyunk a magyar ipar-pártolásnak: mintsem ha idegen gyártmányu papirosra, külföldi tollal és tintával hasábos cikkeket írunk, azokat osztrák nyomdafestékekkel dolgozó sveiczi gépeken közrebocsátjuk; avagy ha népes gyűléseken, — hol a jelenlévőknek ruhadarabja, a lakkezipőtől fel a selyemnyakkendőig, mind-mind idegen eredetű — lendületes beszédeket tartunk, határozatokat hozunk: gyűlés után azonban bajor sört iszunk, olasz borral koczintunk s hazafias felbuzdulásunkat nem ritkán francia pezsgőbe fojtjuk.

Kissé eltértem tárgyamtól a párhuzam kedvéért. De azt hiszem, nem helytelenül. Mert — ha ekként párhuzamba állítottuk az elméletinek látszó népkulturai feladatokat és a realisabb természetű közgazdasági irányzatokat egymással: akkor sokkal inkább szembeötlök annak a — távolról sem vád-képen kockáztatott állításunk a valósága, a minek cikkem elején adtam kifejezést, hogy t. i.: az érdeklődésnek az a foka, mely szükségét okoz, hogy a nemzeti állam kiépítésének hazafias munkáját a népoktatással diadalra vigyük, — társadalmunkban nincs meg.

Hiszen a nemzeti népoktatás nem kevésbé előrenyomult kérdése a nemzeti politikának, mint a magyar ipar. De valamint itt a sikert, a győzelmet nem biztosítja az, ha csak elvben pártoljuk a mozgalmat: éppen úgy nem érünk célzt amott, ha társadalmunk érdeklődése nem emelkedik a tett forrpontjára.

Mostani kultuszminiszterünk mindenre kiterjedő éles látása fölismerte az e fajta érdeklődésben rejlő, szétszórt társadalmi erőket. Nem is késett rendelkezéssel, hogy azok a nemzeti népoktatás állami nagy feladatai érdekében tömöríttessenek. Tágitott tehát a vármegyei tanító-egyesületek működésének keretén; feladatává téve azoknak, hogy gyűléseiken ne csak a nevelés-oktatás szakkérdéseivel, a tanítási módszerek titkainak fűrkésésével foglalkozzanak: hanem működésüket abban az irányban is fejtsék ki, a mely irány inkább találkozik a társadalom érdeklődésével.

Mi ez az irány? A nemzeti, a hazafias irány! Ez azután megnyilatkozhatik természetesen a magyar nyelv tanításának sikereiben is, a miből ugyan a gyűléseken többnyire csak azt látjuk, hogy kik kapnak magyarsanyelvi jutalomdíjat; pedig azt még érdekesebb volna ám látni és hallani, hogy a megjutalmazottak vajjon miképpen kezelik a direkt-módszert? hogy a Láng Mihály szellemétől vannak-e megihletve, vagy pedig Margittay uralkodik felettük?

— Ne gunyolódj, barátom! — mondotta végtelen keserőséggel. — Halotti toromat üöm!

Azzal felállott, kigombolta a kabátját, mellényét, ingét s odatartotta elem a mez-telen mellét.

— Ölj meg! Egy késszurás és meg-szabadulsz tőlem!

— És a revolver?

— Ugy látszik, nem golyó általi halálra praedestinált a végzet. Képzeld csak, alig léptem ki innen, találkoztam egy hánléval . . .

— Szóval eladtad a revolvert!

— Hatvan krajczárért, barátom! Valóságos hiénák ezek a hánlék, mióta ószere-sek lettek!

— És mit akarsz most?

— Mondtam már: ölj meg! Mert én nem tudok meghalni magamtól . . . nem tudok . . . zokogott keservesen.

Most már csakugyan dühbe jöttem. Felkaptam a tányérról az egyik hegyes kis dessert-kést s egyenesen a mellének irányozva, hatalmas döfést imitáltam. Öngyilkosom azonban gyengéden kivette a kést a kezemből s miközben szelidea átölelt, jóakaratu meggyőződéssel mondta:

— Te, gondold meg jól, mennyibe kerül majd a temetési költség? Nem volna okosabb, ha inkább — berugnánk kissé. Akkor elfelejteném a becsületbeli tartozásaimat és neked is kevesebbe kerülne az eset. Azt hiszem, csak így lehetne az ügyet lovagiasan elintézni!

Én azonban másképp intéztem el ezt a lovagias ügyet. Kidobtam a barátomat . . .

Róssa Miklós.

Bars-Hont megyéket érdeklő vasuti új menetrend 1900. október 1-től.

G.-Berzence—Léva. Léva—Csata—Párkány-Nána.				Párkány-Nána—Csata—Léva. Léva—Gr.-Berzence.				B.-Gyarmat—Párkány-Nána és vissza.				Nagy-Surány—Kis-Tapolcsány és vissza.			
Gr.-Berzence ind.	425	12 ³⁰		Budapest ind.	145 gy.	935 sz.	730 gy.	B.-Gyarmat ind.	325	8 ¹⁵	250	Nagy-Surány ind.	500	12 ³⁵	442
Jálna . . .	433	12 ³⁸		Bécs . . . ind.	935 sz.	1045 sz.		Dejtár . . .	352	8 ³⁹	320	Zsitva-Födemes	514	12 ⁵²	454
Saskó-Váralja	444	12 ⁴⁹		Párkány-Nána ind.	408	535	905	Ipoly Vecze . . .	408	8 ⁵⁵	340	Mánya . . .	535	1 ¹³	508
Gr.-Szt.-Kereszt	501	1 ⁰⁶		Köhid-Gyarmath	425	552	922	Drégely-Palánk	421	9 ¹⁰	356	Vajk . . .	556	1 ³⁶	525
Geletnek-Szkleuó	524	1 ²⁶		Kéménd . . .	440	607	937	Ipolyság . . . érk.	439	9 ²⁸	419	Verebély . . .	623	2 ⁰⁰	545
Szénásfalú-Vihnye	535	1 ³⁴		Bény . . .	452	619	949	Ipolyság . . . iud.	447	9 ³⁶	425	Zsitva-Ujfalu . . .	636	2 ¹⁶	556
Zsarnóca	602	2 ⁰⁰		Csata . . . érk.	505	631	1001	Visk . . .	508	9 ⁵⁷	450	Taszár . . .	700	2 ⁴⁰	612
Zsarnóca-Fürész.	607	2 ⁰⁵		Csata . . . ind.	520	639	1019	Szakállos . . .	527	10 ¹⁶	513	Aranyos-Maróth	728	3 ⁰⁷	625
Garamrét	614	2 ¹²		Oroszka . . .	529	647	1027	Bél . . .	537	10 ²⁷	527	Kis-Tapolcsány	740	3 ²⁰	635
Rudnó	630	2 ²⁸		Garam-Damásd	539	657	1037	Ipoly-Pásztó . . .	549	10 ⁴³	546				
Ujbánya . . .	645	2 ⁴⁰		Zseliz . . .	552	709	1050	Zalaba . . .	605	11 ⁰⁰	603				
Gr.-Szt.-Benedek	716	3 ¹¹		Nagy-Salló . . .	620	736	1118	Csata . . . érk.	617	11 ¹³	621				
Kovácsi . . .	727	3 ²²		Alsó-Várad . . .	637	753	1135	Csata . . . ind.	656	11 ²³	647				
Nagy-Koszmály	738	3 ³⁶		Léva . . . érk.	654	810	1152	Párkány-Nána	749	12 ¹⁷	752				
Léva . . . érk.	755	3 ⁵³		Léva . . . ind.	714	820		Vissza.				Vissza.			
Léva . . . ind.	945	4 ²⁵	505	Léva . . . ind.	738	838		Párkány-Nána ind.	905	4 ⁰⁸	535				
Alsó-Várad . . .	1003	4 ⁵⁰	523	Nagy-Koszmály	743	846		Csata . . . érk.	1001	5 ⁰⁵	631				
Nagy-Salló . . .	1026	5 ¹⁷	546	Kovácsi . . .	809	904		Csata . . . ind.	1008	5 ¹⁵	650				
Zeliz . . .	1049	5 ⁵¹	608	Gr.-Szt.-Benedek	817	925		Zalaba . . .	1023	5 ²⁹	704				
Garam-Damásd	1101	6 ⁰⁴	620	Ujbánya . . .	858	930		Ipoly-Pásztó . . .	1047	5 ⁴⁷	724				
Oroszka . . .	1111	6 ²³	631	Rudnó . . .	910	941		Bél . . .	1059	5 ⁵⁶	734				
Csata . . . érk.	1118	6 ³²	638	Garamrét . . .	919	947		Szakállos . . .	1118	6 ¹²	750	Kis-Tapolcsány	615	4 ⁴¹	645
" . . . ind.	1123	6 ⁴⁷	656	Zsarnóca-Fürész.	954	1000		Visk . . .	1138	6 ²⁷	808	Aranyos-Maróth	639	4 ⁵¹	711
Bény . . .	1136	7 ⁰³	709	Zsarnóca . . .	1012	1013		Ipolyság . . . érk.	1205	6 ⁴⁸	830	Taszár . . .	656	5 ⁰²	730
Kéménd . . .	1147	7 ¹⁷	720	Szénásfalú-Vihnye	1033	1019		Ipolyság . . . ind.	1211	6 ⁵²	841	Zsitva-Ujfalu . . .	714	5 ¹⁷	753
Köhid-Gyarmath	1200	7 ³³	733	Geletnek-Szkleuó	1108	1037		Drégely-Palánk	1236	7 ¹¹	908	Verebély . . .	737	5 ³⁶	823
Párkány-Nána érk.	1217	7 ⁵²	749	Garam-Szt.-Kereszt	1118	1044		Ipoly-Vecze . . .	1251	7 ²³	920	Vajk . . .	749	5 ⁴⁶	840
Buda, est felé . ind.	1237 gy	805 sz	840 sz.	Saskó-Váralja	1129	1053		Dejtár . . .	115	7 ⁴¹	939	Mánya . . .	812	6 ⁰²	911
" . . . érk.	150 gy	925 sz	1105 sz.	Jálna . . .	1129	1053		B.-Gyarmat . . .	145	8 ⁰⁵	1003	Zsitva-Födemes	828	6 ¹⁶	935
Bécs felé . . . ind.	259 gy.	1157 sz.	910 gy.	Gr.-Berzence . . .	1137	1100						Nagy-Surány . . .	841	6 ²⁷	952
" . . . érk.	902 gy.	719	1140 sz.												
			106 gy.												
			623 sz.												

A fekete vonallal aláhuzott számok az esti 6 órától reggeli 6 óráig terjedő időt mutatják.

Gy = gyorsvonat; sz = személyvonat.

41. szám.

H I R D E T E S E K.

1900. október hó 14

Bejegyzett

KERN TESTVÉREK ajánlják

puha padlóknak

legkitűnőbb és elismert legjobb fénymázat a valódi Eisenstädter-féle

LINOLEUM PADLÓ ZOMÁNCOT

A Linoleum padló zománc egy óra alatt keményre szárad, bámulatosan szép fényvel és tartósság tekintetében eddig fölülmulhatatlan. A következő változatokba kapható: 1. sz. sárgásbarna, 2. sz. sötétbarna és 3. sz. mahagonibarna. Nagy elterjedtségénél fogva az Eisenstädter-féle

Linoleum padló zománcot

különböző hasonhangzású nevek alatt értéktelen utánzatokkal hamisítják miért is kérjen mindenki kizárólag csak Eisenstädter-féle Linoleum padló zománcot, a törv. bejegyzett „vas lovag” védjegyvel.

1.000.000

KORONA

ESETLEG A LEGNAGYOBB NYEREMÉNY!!

Az összes 50.000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény loszterencésébeben: **1.000,000** korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő.	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 . . .	200000
1 . . .	100000
1 . . .	90000
1 . . .	80000
1 . . .	70000
1 . . .	60000
1 . . .	40000
1 . . .	30000
1 . . .	25000
1 . . .	20000
1 . . .	15000
1 . . .	10000
31 . . .	5000
67 . . .	3000
3 . . .	2000
432 . . .	1000
763 . . .	500
1338 . . .	300
90 . . .	200
81700 . . .	170
3900 . . .	130
4900 . . .	100
50 . . .	80
3900 . . .	40
2900 . . .	40
50,000 nyer. és jut. összegben	13.160,000

Nyujtsunk kezét a szerencsének!

Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjeggyel!

Az egész világban a legnagyobb esélyekkel bíró magy. kir. szabad. osztálysorsjáték legközelebb újból megkezdődik.

100,000 sorsjegyre 50,000 pénznyeremény jut,

tehát az oldaltól nyereményjegyzék szerint a sorsjegyek felét pénznyereménnyel huzzák ki és egy külföldi sorsjáték sem képes aránylag ily nagy nyereményeket felmutatni, mint a mi magyar osztálysorsjátékunk.

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben

egy millió korona.

Egészben tizenhárom millió 160.000 korona lesz kihuzva és az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az eredeti sorsjegyek tervszerű árai az I. osztályhoz:

egy nyolcad (1/8) frt	— 75	vagyis	150	korona
egy negyed (1/4) "	150	"	300	"
egy fel (1/2) "	300	"	600	"
egy egész (1) "	600	"	1200	"

utánvét mellett vagy az összeg előzetes bekrüldése ellenében. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendelések eredeti sorsjegyekre

f. évi október hó 21-ig

kérünk hozzájuk beküldeni.

Török A. és Társa

Bankház

Budapest,

V., Váci-körút 4/a.

Fiókbankházak: IV., Múzeum-körút II. VI., Erzsébet-körút 54.

Sok és nagy nyereményt fizettünk már ki vevőinknek és pedig rövid idő alatt körülbelül három és fél millió koronát.

Rendelőlevél levágandó.

Török A. és Társa főelárusítók Budapest

Kérek részemre . . . I. oszt. magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt kiüldeni.

Az összeget . . . Kor . . . (utánvételezni kérem . . .) A nem tetsző törleendő. Összegeben . . . (postamentelvénygyal küldöm)

Pontos cím: . . .

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték (VII. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főelárusítóknak elárusítás végett kiadattak.

Az I. osztály huzása 1900. november hó 15. és 16-án tartatik meg. A huzások a Magyar királyi ellenőrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnék a huzási teremben (IV., Eskü-tér, bejárat a Duna-utca felől). — Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi elárusítóinál kaphatók.

Budapest, 1900. évi október hó 14-én.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Lónyay. Hazay.

Gyomorbajosoknak!

Mindazoknak kik hűlés, tüllerhelés, nehezen emészthető forró, vagy jéghideg étkek élvezetétől, esetleg rendetlen életmód miatt gyomorbajban szenvednek u. m. Gyomorhurut, gyomorgörccs, nehéz emésztés, elnyálkásodás ellen ajánlom a legjobb háziszernek elismert a legisztaibb gyogyfűborral és évek óta legelterjedtebb vértisztító és étvágy elősegítő

Ullrich Hubert-féle Gyogyfűbort.

Ezen gyogyfűbor természetes gyogyfűvekből és tiszta ó-borból van összeállítva, erősíti és felrissziti az egész emésztő szervezetet a nélkül, hogy hajtószer lenne. Gyogyfűborom eltávolít mindent, mi a vérkeringést bármimódon akadályozná, tisztítja a vért, s előmozdítja a vér tisztulását.

Gyogyfűborom idősezi használata mellett el-jét vehetni minden jelentkező gyomorbajoknak is, s nem tudom eléggé ajánlani, hogy gyogyfűborom minden más hasonló utánzatok előtt használatba vétecsék, s mar fejfájás, bőfögés, gyomorégés, puffadás, hányinger első jelentkezéseinel mielőtt azokból egy crónikus (állandó) gyomorbaj beállana, ezen gyogyfűbor nehányszori élvezete már elejét vágja s kifejlődni nem engedti. Székrekedés, gyomor-szorulás, valamint az azokból eredhető kolik, szivdobogás, álmatlanság (bámerhoidak) ezen gyogyfűbor élvezete mellett mind elkerülhetők. Beteges arcszín, vérszegénység, gyengeség legtöbbnyire a rossz emésztés hiányos vérképződés, vagy a máj beteges állapota. Teljes étvágytalanság, idegesség, lehangoltság, valamint a gyakori fejfájás és álmatlanság-ot sanylik meg lassan a betegek. Gyogyfűborom ad a gyengékedő életerőnek új vérkeringést, fokozza az étvágyat, elősegíti az emésztést és táplálást, megnyugtatja a felindult idegket s nyujt a betegnek új erőt és egészséget, amit birtokomban levő számtalan dicsérő és elismerő levél bizonyít. Gyogyfűborom kapható 1 frt 50 és 2 frtos üvegekben a következő gyogyser-tárakban: Léva, Ó- és Uj-Bars, Toimács, Garam-Szölös, Bárt, Ó-Prandorf, Felső-Baka, Varsány, Szántó, Nádas, Garam-Szent-György, N.-Salló, Bars-Endréd, Csiffar, Verebély, Csárad, Aranyos-Maróth, Maholány, Berzence, Körmöczbánya, Bakabánya, Ledény, Szebeleb, Ipolyság, Csúz, Udvard, Érsekujvár, Surány, Komját, Ürmény, Pográny, Ghimes, Szulocz, Zsarnóca, Vihnye, Szent-Antal, Selmezbánya, Nyitra, valamint O. M. Monarchia minden gyogyser-tárában.

A lévai gyogyser-tárak szállítják ezen gyogyfűbort 3 és több üveges postacsomagokban eredeti árakban az osztr. magy. birodalom bármely helységébe.

Utánzatoktól óvakodjunk s kérjünk:

Ullrich Hubert-féle Gyogyfűbort.

Gyogyfűborom nem titkos szer, alkatrészek a következők: Malagabor 450,0, Borszesz 100,0, Glycerin 100,0, Vörösbór 240,0, Eperlé 150,0, Cseresznyelé 320,0, Márvány 30,0, kapor, kömény, örvénygyökér, amerikai gyömbér, kalmus gyökér áá 10,0.